

Așteptarea

Vasile Alecsandri

Pe malul mării de spume-albită
Ce-nalță gemet îngrozitor,
Ca pe un înger te-aștept, iubită,
Cuprins de jale, muncit de dor.

Fugind de lume, gândind la tine,
În lume singur trec pe pământ,
Ș-a mele lacrimi, dorințe, suspine,
Cu glasul mării se pierd în vânt.

Veșnic s-afundă a mea privire
În orizonul întunecit,
Dar nici o rază de fericire
În ochi-mi încă nu a lucit!

Veșnic în noapte tristă, adâncă,
Ascult a vremii pas necurmat,
Dar de plăcere nici un ceas încă
Pentru-al meu suflet nu a sunat!

Nimic în lume nu mă încântă,
Nu varsă-n pieptu-mi dulce fior.
Frunza șoptește, pasărea cântă,
Inima-mi plânge la glasul lor.

Stau ca o piatră în nemișcare
Pierdut pe gânduri adeseori.
Privesc la ceruri, privesc la mare...
Pe mare valuri! în ceruri nori!

Ah! vină dragă steluță lină,
De strălucește pe sânul meu;
Alungă noaptea cu-a ta lumină,
Stinge cu-n zâmbet amarul greu.

Destule zile de despărțire!
Destule lacrimi, destul amar!
Vină de pune cu-a ta iubire
Durerii crude veșnic hotar.

Te-aștept, iubito, în a ta cale,
Precum așteaptă robul mâhnit
Să bată ora scăpării sale,

Să-și simtă trupul din lanț ieșit.

Te-aștept, iubito, precum așteaptă
Pe-a dimineții zâmbet voios
Sărmanul bolnav ce se deșteaptă
În sânul nopții întunecos.

Ah! l-a mea jale, l-a mea chemare
Dac-al tău suflet e simțitor,
Vin' să-ți dau numai o sărutare,
Ș-apoi din lume vesel să zbor!